Oglądając badanego możemy bowiem dostrzec charakterystyczne pozycje (ułożenia) poszczególnych odcinków ciała. Mogą one świadczyć o zaburzeniach równowagi mięśniowej.

Przy osłabieniu mięśni antygrawitacyjnych w ramach kompensacji powstaje **tzw. mechanizm Puttiego**, zabezpieczający możliwość utrzymania pionowej postawy. Mechanizm ten występuje w różnych schorzeniach prowadzących do osłabienia mięśni antygrawitacyjnych, m.in. w niektórych chorobach neurologicznych.

Mechanizm ten polega na „wykorzystaniu siły ciężkości" jako czynnika prostującego stawy, poprzez „przeniesienie" jej rzutu na stronę osłabionych mięśni (za staw biodrowy i przed kolanowy).

Realizacja tego zadania odbywa się samoistnie, m.in. poprzez zwiększenie lordozy lędźwiowej (hiperlordoza), przeprost kolana i końskie ustawienie stopy.

W przypadku chorób neurologicznych mechanizm ten pozwala pacjentowi utrzymać pozycję stojącą. Jest to istotna kompensacja posturalna o znaczeniu diagnostycznym, jednak długotrwałe korzystanie z niej może prowadzić do przeciążeń stawów i zaburzeń chodu.